

saa stor Forskel i Opfattelsen med Hensyn til det paatænkte Udvalgs Sammensætning, at det skulde være umuligt for de to Partier at slutte sig til det af os stillede Forslag. Endelig har vi med Hensyn til Taksationskommissionens Sammensætning fra Venstres Side fulgt Lovforslaget og altsaa fulgt Ministerens Ønske. Det viser sig jo, at Ministeren gaar til een Side, og hans Partis Ordfører trækker til den anden. Om der skal være noget symbolsk heri, ved jeg ikke, maaske kan der være tvingende Grunde dertil, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, jeg vil kun konstatere, at vi for en Gangs Skyld er mere ministerielle end Ministerens eget Parti.

Den ærede Ordfører udtalte, at det vistnok vilde være lettere at opnaa Enighed indenfor Taksationskommissionen, hvis man fulgte Flertallets Forslag om Kommissionens Sammensætning, altsaa udelukkede Ejerne fra Repræsentation deri. Paa det Punkt tør jeg ikke modsige den ærede Ordfører, det er nok muligt, at det var lettere at opnaa Enighed med Ejerne eller rettere sagt angaaende den Erstatning, de skal have, naar man udelukkede dem fra at øve Indflydelse. Det er saare sandsynligt, men det er ikke særlig hensynsfuldt overfor Ejerne, og derfor har vi ikke kunnet gaa med dertil. Jeg kunde fristes til at sige, at hvis det er et alvorligt Ønske, at Lovforslaget skal fremmes og gennemføres i denne Samling, tror jeg, det vilde have været rigtigt, at man paa dette Omraade havde fulgt Venstres Forslag, som altsaa ogsaa er Ministerens. Jeg vil derfor anbefale, at man, netop af Interesse for at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling, paa de to Punkter, hvorom der er Uenighed, følger Venstres Ændringsforslag og stemmer imod det af Flertallet stillede.

Foss: Der er det ejendommelige ved denne Sags Behandling, at ved første Behandling sluttede alle de tre andre Partiers Ordførere sig meget varmt til Lovforslaget, og det var liden eller ingen Kritik, der fremkom. Jeg erklærede paa mit Partis Vegne, at vi gerne vilde bidrage til Løsningen af de to Opgaver, som man her i første Linie stillede sig, og som Ministeren havde stillet: nemlig at foretage hurtige Forarbejder for at forsøge paa at afhjælpe Brændselsnøden og umiddelbart at iværksætte Arbejder, som kunde modvirke Arbejdsløsheden, men ganske vist var jeg paa adskillige Punkter tvivlraadig med Hensyn til, hvorvidt de fjernere Maal, man tilsigtede, vilde kunne naas. Nu viser det sig efter Udvalgsbe-

handlingen, at Ministeren er blevet forladt af alle tre Partier, og der er af Ministerens Lovforslag saa at sige intet tilbage. Med Hensyn til § 2 er alle Partier, ogsaa jeg, enige om at forlade den første Bestemmelse i Paragraffen, som allerede ved første Behandling blev kritisk omtalt af det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), nemlig den Bestemmelse, som gaar ud paa i Loven at fastsætte Regler for Vurderingen af Ejendommene. Men ogsaa den øvrige Del af Paragraffen, som bestemmer, hvorledes Taksationskommissionen skal sammensættes, har samtlige de tre andre Partier forladt, medens jeg gerne vil støtte Ministeren paa dette Punkt. Hvad § 3 angaar, som er den Paragraf, paa hvilken Arbejdsløshedens Afhjælpning blev bygget, er den ganske forkastet af alle tre Partier. Hvis Lovforslaget nu vedtages, saaledes som de andre Partier tænker sig det, vil der ikke ved denne Lov være tilvejebragt Midler til i nogen nærmere Fremtid at imødegaa Arbejdsløsheden eller iværksætte Arbejder. Hvad endelig den fjerde og sidste Paragraf angaar, har man samtidig med at stryge Bevillingen paa 770,000 Kr. til Iværksættelse af disse Arbejder formindsket den Bevilling, som Ministeren skulde have til Dækning af Udgifterne ved den tekniske Forundersøgelse og Plantæggelse o. s. v., til det halve. Jeg tror derfor, jeg er berettiget til at sige, at der er ikke meget tilbage af Ministerens oprindelige Lovforslag.

Det er egentlig saa meget mere besynderligt, som det syntes ved første Behandling, at man fra alle Sider var enig om, at de Forarbejder, som Ministeren havde foreslaaet: en systematisk Afvanding ved Kanaler etc., ikke alene vilde give en velkommen Lejlighed til at beskæftige arbejdsløse, men at den ogsaa var nødvendig for at forberede den Afhjælpning af Brændselsnøden i en nogenlunde nær Fremtid, som var det andet Hovedformaal med Loven. I det Øjeblik man udskyder disse Arbejder i en ubestemt Fremtid, bliver det saare problematisk, om det hele vil kunne hjælpe til at imødegaa Brændselsnøden under den nuværende Situation. Tilbage lader i Virkeligheden de tre Partier blive Planen om at ekspropriere Moserne for muligvis efter en foretagen Undersøgelse i en fjernere Fremtid at udnytte dem til Fremstilling af Brændsel. Men som jeg tillod mig at paapege ved første Behandling, er dette en problematisk Fordel. Det er tvivlsomt, om det vil kunne føre til en økonomisk Udnyttelse af Moserne. Det fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af de Op-